

VIII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 49, 14-15)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Siion ütleb: "Issand on mu maha jätnud, Jumal on mu unustanud." Kas naine unustab oma lapsukese ega halasta oma ihuvilja peale? Ja kui nad ka unustaksid, ei unusta mina sind mitte.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 62 (61), 2-3.6-7.8-9 (R: 2a))

R: Üksnes Jumala juures leiab minu hing rahu

Üksnes Jumala juures on mu hing vait,
tema käest tuleb mulle lunastus.
Üksnes tema on mu kalju ja mu lunastus,
mu kindel varjupaik, et ma sugugi ei kõigu.

R:

Üksnes Jumala juures ole, mu hing, vait,
sest temalt tuleb, mida ma ootan!
Üksnes tema on mu kalju ja mu lunastus,
mu kindel varjupaik, et ma ei kõigu.

R:

Jumala käes on mu lunastus ja mu au;
mu jõu kalju, mu pelgupaik on Jumalas.
Lootke tema peale igal ajal, rahvas;
valage välja oma südamed tema ette:
Jumal on meile pelgupaik!

R:

(Teine lugemine 1 Kor 4, 1-5)

Lugemine püha Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Nõnda siis peetagu meid Kristuse sulaseiks ja Jumala saladuste majapidajajaiks. Ent majapidajailt nõutakse, et nad oleksid ustavad. Aga see on mulle tähtsusetu, kui teie mõistate minu üle kohut või teeb seda mõni inimlik kohtupäev, sest ka mina ise ei mõista enda üle kohut, kuigi ma ei tea enesel olevat ühtegi süüd. Ometi selle põhjal ei ole ma veel õigeks mõistetud, sest Issand on see, kes minu üle kohut mõistab. Nõnda siis ärge mõistke kohut enne õiget aega, enne kui tuleb Issand, kes toob valguse ette pimedusse varjunud asjad ning teeb avalikuks inimsüdamete kavatsused; ja siis saab igaüks kiituse Jumalalt.
See on Jumala Sõna.

Salm enne evangeeliumi Hb 4,12

Halleluuja. Jumala sõna on elav ja vägev,
tema on meie meele ja südame hindaja. Halleluuja

Evangeelium Mt 6,24-34

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Keegi ei saa teenida kahte isandat - ikka on nii, et ta vihkab üht ja armastab teist, või et ta pooldab üht ja põlgab teist. Teie ei saa teenida nii Jumalat kui mammonat. Seepärast ma ütlen teile: Ärge muretsege oma elu pärast, kas teil on midagi süüa, ega oma ihu pärast, millega seda riietada! Eks hing ole enam kui toidus ja ihu enam kui rõivas? Pange tähele taeva linde: nad ei külva ega lõika ega kogu aitadesse, ning teie taevane Isa toidab neid. Eks teie ole palju enam

väärt kui nemad? Aga kes teie seast suudab muretsemisega oma elule ühe hetkegi juurde lisada? Ja rõivastuse pärast, miks te muretsete? Pange tähele lilli väljal, kuidas nad kasvavad: ei näe nad vaeva ega ketra, aga ma ütlen teile, et isegi Saalomon kogu oma hiilguses ei olnud nõnda ehitud nagu igaüks neist. Kui aga Jumal nõnda rüütab väljal rohtu, mis täna on ja homme visatakse ahju, eks siis veelgi enam teid, te nõdrausulised!

Ärge siis hakake muretsema ja ütleva: "Mis me sööme?" või "Mis me joome?" või "Millega me riietume?" Sest kõike seda taotlevad paganad. Teie taevane Isa teab ju, et te seda kõike vajate. Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile veel pealegi! Ärge siis muretsege homse pärast, sest küll homme päev muretseb ise enese eest! Igale päevale piisab oma vaevast. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

"See on Jumala Sõna!", "See on Issanda Sõna!" Need ütlemised pärast liturgilisi pühakirjalugemisi, armsad õed ja vennad, kõlavad manitsevalt ja lausa hoiatavalt. Sest Jumala sõna, ja eriti evangeelium, on püha ega kannata mingit vastuvaidlemist. Pühakirjasõna järgi tuleb joonduda, hoolimata sellest, kui raske või võimatu see tundub.

Paraku kui niisugust mõtteviisi praktikasse rakendada, siis hakkab liigne õigusele rõhumine muutma inimest paindumatuks. Inimkond on juba sageli kogenud, kuidas Pühade Kirjade tähttäheleline järgimine on toonud taeva asemel maa peale põrgu. Meenutagem kasvõi kolmekümneaastast sõda (1618-1648), milles katoliiklased ja protestandid üksteist hulkadena maha tapsid, nõiaprotsesse, millel süütud inimesed surma mõisteti, või lähemast ajaloost Põhja-Iirimaa konflikti, kus usutunnistuste vahelist erinevust kasutati fassadina poliitikute ekspansionistlikele eesmärkidele. Samasugust nähtust võime täheldada ka teiste religioonide juures.

Siiski ei tohiks me kahelda Pühakirjas, vaid selle tõlgendustes inimeste poolt, kes kutsuvad üles järgima üht reeglit teiste arvelt, kuigi need on tegelikult sama tähtsad.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. On imestusväärne, kui hästi on vanarahvas nii mõnegi keerulise probleemi osanud muinasjutu vormis näitlikuks ja arusaadavaks teha. Täna evangeeliumi lugedes tuli mulle meelde eesti muinasjutt "Lolli äpardused", mille sisu, kui mu mälu mind ei peta, kõlab umbes nii:

Ema saatis oma poja küla peale soola laenama. Poeg läks, aga tee peal nägi ta põlevat maja. Inimeste sebumine tulekahju kustutamisel tundus talle kuidagi naljakas ja ta hakkas laginal naerma. Seepeale kütsid pahased külamehed tal kere kuumaks. Nuttes koju läinud, rääkis poiss emale, mis oli juhtunud, aga ema kostis talle: "No miks sa siis naerma hakkasid, võtnud ämbri ja visanud tulele vett peale."

Poiss lubanud ema õpetust kuulda võtta ja läinud uuesti soola tooma. Aga seekord näinud ta tee peal hoopis kahte külanaisi kaevu ääres vestlemas. Pikemalt mõtlemata võtnud poiss ämbri ja visanud tädidelt vett kaela. Taas nuhelda saanud, jooksis poiss koju ja rääkis, mis oli juhtunud. Ema aga manitses teda: "No miks sa siis neile naistele vett kaela viskasid, oleksid parem pannud oma pea nende vahele, et kuulata, mis nad seal omavahel rääkisid." Kui aga poiss nüüd kolmandat korda küla peale läks, kohtas ta teel kaht purelevat koera ja täpselt ema nõuande järgi tehes pani ta oma pea nende vahele. Niimoodi puretud peaga läks ta tagasi koju. Nüüd aga ohkas ema lootusetult ja läks ise soola laenama.

Jah, nagu vanasõna ütleb, saab loll ka kirikus peksta. Nii mõnigi suur üritus on luhta läinud orjaliku käsutäitmise tõttu, mis ei arvestanud asjaolude

muutumise. Miks räägib aga Jeesus nii sageli sõnu, mis kõlavad nagu ühesuunaline tänav, justkui ei arvestaks ta kuidagi meid ümbritseva elureaalsuse ja asjaoludega. "Ärge muretsege oma elu pärast, kas teil on midagi süüa, ega oma ihu pärast, millega seda riietada! Eks hing ole enam kui toidus ja ihu enam kui rõivas?" ütleb ta. Kuid siin maailmas elades päris niimoodi ju ei saa. Põhjamaadel ootab inimest ilma talvevarude ja sooja kehakatteta kindel surm. Miks annab Jeesus vahel nõu, mis argielus ei tööta?

Põhjus on ilmselt meie elureaalsuses, mis oma olemuselt on lõplik ja väljapääsmatu. Kui inimene kogeb elu jooksul läbikukkumisi ja saatuse keerdkäike, muutub ta küüniliseks, tal kaob tahtmine head teha, maad võtab tüdimus ja lootusetus. Sellepärast ongi vaja põhimõttelist läbimurret, välja, pimedusest valguse poole, keskendumist lootusele, et elul on mõte, kinnitust iseendale, et hoolimata kõigist segadusest ja kaotustest tahame me ikka teha midagi head.

Mammona võim saab kord otsa, surm lõpetab nii toiduse kui eluaseme mured - see on päris kindel ja siin ei ole midagi päästa. Kuid see, et pärast surma ei tule midagi, pole sugugi kindel. Me ei saa elada oma elu arvestusega, et me pääsime vastutusest oma halastamatute tegude eest ja et kogu meie maine elu ongi mõttetü. Me vajame kindlat lootust ja usku, et inimene on midagi enam kui pelgalt bioloogiline olevus, kellelt surm saab kõik ära võtta. Sellest vaatenurgast on Jeesuse niiöelda ebapraktilised nõuanded vägagi mõttekad.

Uskumiseks ei olegi ju tarvis teada, mis meid teispoolsuses ootab, piisab sellest, kui tajume, mida me kindlasti ei taha - me ei taha jääda sellesse, iseeneses mõttetusse maailma, ei taha jääda siia igaveseks. Aamen.